

O Xương

Thu Nga - 18B

Thật ra tôi phải gọi o Xương là chị mới đúng vì o là con bác họ của tôi, bác Giáo (Hồi xưa bác Giáo đi dạy học, nên người ta gọi bác là ông bà Giáo, tôi cũng không biết tên thật của bác là gì), nhưng ai cũng gọi chị là ồo Xươngồo, ba mẹ tôi cũng gọi như vậy nên tôi cũng bắt chước theo.

O Xương lúc đó tuổi vào khoảng hai lăm, hai sáu. O có vóc dáng to lớn, xồ xề. Gương mặt o hình vuông hành bạch. Cặp mắt lồi, mỗi lần o ở trong trạng thái điên loạn thì cặp mắt lại càng có vẻ lồi hơn, to lồ lộ, tròn trắng nhiều hơn tròn đen, coi rất hung dữ. Miệng o hơi hô, tuy nhiên o lại có hai cái lúm đồng tiền, khi nào hiếm hoi, o cười, hai đồng tiền trên má làm gương mặt o dịu đi một cách bất ngờ. Mái tóc o Xương bình thường được cuốn lên, giắt bằng cây kẹp ba lá. Khi nào o nổi cơn thì không biết cây kẹp ba lá biến mất ở đâu mà tóc tai được thả xuống, vài mảng rối nùi, vài mảng bay lung tung trong gió trông rất hoang dại. Áo quần lồi thối, xốc xếch. Cũng có khi o diện keng lăm, tóc tai được kẹp đuôi gà, áo dài màu nâu non hay màu lá cây lợt, quần lãnh Mỹ A đen, đôi chân cục mịch, chề bè, có lẽ vì đi chân đất lâu ngày, được xỏ vào đôi guốc sơn hoa xanh đỏ. Lúc đó miệng o cười ngỏn ng耿耿, o nói o có hẹn với bồ đi chơi. O phải lòng một anh



trung sĩ thiết giáp, từ lúc anh tử trận, o Xương thất tình rồi bị điên luôn. Cái điên của o Xương thật ra không dữ tợn hay có hại cho ai. Chỉ thỉnh thoảng o mới nổi cơn hung, tự xé quần áo rồi ở lổ đi tồng ngồng khắp nơi. Sau khi bác Giáo trai mất đi, chỉ một mình bác Giáo gái tất tả khó nhọc đi lòi o Xương về. Bác Giáo nước mắt lã chã, cái miệng móm không còn một cái răng, cầm tay o Xương, lạy lục, năn nỉ:

- Con ơi mẹ lạy con trăm lạy, đừng làm như ri ốt dột họ hàng, theo mẹ về con hỉ?

O Xương bậm môi, lắc cái đầu tóc đã xơ đầy mặt, đầy lưng:
- Tui khôn muốn tui về, tui phải đi khi mô em thấy khu thì biết anh xe tăng bắt loạn rặng?

Vừa nói o Giáo để đi về Nhưng o Xương cống. Có lẽ dù o cũng nhớ của những người Giáo thiếu điều

- Con ơi, đừng mẹ nói đây nì.

chiều tui đến thăm con. con về thay áo rồi hấn lại.

Hàng xóm đầu trên, xóm dưới đã bu lại đây. Người lớn thì mỗi người dõ một cau, con nít thì chỉ trở cười nói. Mẹ tôi đem một cái mền rách lại để bác Giáo quấn che thân hình loã lồ của o lại. Bây giờ o đã trở lại bình thường, o khóc than vật vã:

- Anh Tự ơi, rặng anh lại đành đoạn bỏ em. Mẹ ơi, con không muốn sống mô, anh Tự chết rồi mẹ ơi!

Bác Giáo gạt nước mắt của con và của chính bác rồi dìu con đi lần về hướng nhà ga xe lửa là nhà của bác. Đám đông lác đầu và giải tán dần.



Xương vừa trì tay bác hướng cửa tiểu khu. không dám lại gần đang mê loạn nhưng những lời cảnh cáo lính gác cống. Bác quỳ lạy con và dõ: có ngẩng nữa, nghe

Thằng Tự hứa với mẹ

Nghe nói anh Tự đâu có yêu thương gì o Xương, vì thật ra trước khi thất tình và điên thật sự tánh o Xương đã khật khùng như vậy rồi mà anh Tự thì rất đẹp trai và có nhiều đào. Nhưng vì thấy o Xương mệt mình quá, rồi không biết vì muốn lợi dụng hay tội nghiệp o mà thỉnh thoảng anh Tự cũng đến nhà thăm o rồi chắc cũng đôi lúc nói thương yêu o nên o mới ra nông nổi này. Khi quan tài có phủ cờ vàng, ba sọc đỏ của anh được đem về tiểu khi chờ người nhà tới nhận, o Xương đã ngất lên, ngất xuống mấy lần.

Lúc o mới bắt đầu điên, tôi mới lên lớp đệ lục. Tôi rất sợ o Xương. Chỉ nhìn cặp mắt thất thần của o, được che đi một nửa bởi làn tóc rối bù, tôi đã hoảng hồn quay đi hướng khác. Đôi lúc o còn đi đến cổng nhà tôi, kêu tôi mở cổng, những lúc o trở nên tỉnh táo:

- Thu, chú Bá có nhà không mi?

O rất sợ ba tôi. Một lần o đến nhà tôi, cái cổng không được khóa, o vô sân hái ngay trái đu đủ mới đang chín tới, vàng hươm. Ba tôi đi ra bắt gặp, la o mấy câu, o quăng trái đu đủ xuống đất rồi ngoe nguẩy bỏ đi. Mỗi lần o lảng vảng gần nhà, ba nạt một tiếng, bảo về nhà đi là o lỉnh mất.

Tôi hết hồn nói:

- Dạ không.

- Mi múc cho tau gáo nước lạnh.

Tôi run lập cập đi múc nước lạnh từ cái lu sau hè cho o uống. Uống một hơi hết gáo nước, o đưa trả lại cho tôi, rồi lấy tay quẹt vô miệng nói:

- Mi có thấy anh Tự mô không?

Tôi lắc đầu:

- Dạ không.

-Thôi tau đi tìm anh Tự hí. Mi gặp anh thì nói o Xương đang đi tìm nghe chưa? Mi mà quên là tau giết cái đầu.

Anh Tự cũng như một số các anh lính khác từ khắp nơi được đổi và đóng ở Tuy Hòa trong một giai đoạn ngắn dài tùy lúc và thuê nhà trong xóm tôi. Xóm này nằm ở dưới tiểu khu, chỉ cách bằng những hàng rào kẽm gai. Nhà ai rộng rãi hay có dư phòng thì cho gia đình lính, có người có vợ con có người

độc thân, thuê nhà và đôi khi còn bao cả cơm tháng luôn. Tôi đã chứng kiến nhiều mối tình ồ ạt trai tiền tuyến, gái hậu phương ồ ạt, toại nguyện, nên duyên cũng có mà ngang trái, chia lìa cũng không ít đã xảy ra tại đây. Anh Tự thuê nhà củ bà Sáu ở cuối xóm. Đầu xóm có nhà con Thương cũng rất rộng, hết gia đình lính này tới gia đình lính khác thuê không bao giờ bỏ trống. Một nhà khác cũng khá rộng và được các anh lính độc thân thuê và ăn cơm tháng luôn thể là nhà con Tú ở giữa xóm. Ba mẹ tôi cũng có một căn nhà riêng biệt cho thuê. Căn nhà này được ngăn chia với căn nhà tôi ở bằng một cái hàng rào bằng cây. Trên hàng rào, những dây hoa ti gôn leo quấn quýt. Những nụ hoa màu hồng như tim vỡ rất dễ thương, để con nhỏ sớm mơ mộng như tôi cố học thuộc lòng bài thơ ồ Hai sắc hoa ti gôn ồ của TTKH.

Một người khác mà tôi hay sợ nhất, ngoài ồ Xương là ồ Chú Năm Say Rượu ồ. Chú say sưa tối ngày, đầu bù xù, con mắt đỏ kè. Mỗi lần thấy con nít như tôi, chú trợn mắt hầm hè như muốn bắt để ăn tươi nuốt sống. Một lần bị chú dọa như muốn rượt theo, cánh tay vươn dài ra như tay con quỷ sống làm tôi điếng hồn, mặt không còn tí máu chạy về tới nhà thì gần ngất xỉu. Mẹ tôi nóng ruột đi xuống nhà chú Năm phàn nàn. Từ lúc đó chú không dọa tôi nữa. Nhưng tôi vẫn không dám đi ngang nhà chú. Vì ngoài việc sợ chú ra, tôi còn sợ cả cây dâu um tùm trước nhà chú nữa. Mẹ tôi nói roi dâu có thể đánh đuổi được ma. Sau này khi tôi có chồng, nằm ngủ hay giật mình mẹ tôi xin chú Năm Say Rượu chặt một cành dâu để dưới đầu giường cho tôi. Tôi đi vòng một đường rất xa. Đúng là ồ tránh vỏ dưa, gặp vỏ dưa ồ, tôi gặp ồ Xương đang đi vào con đường hẻm ngược đường với tôi. ồ Xương vừa đang nổi cơn điên, xé quần xé áo, khóc than thảm thiết. Tôi vắt giò lên cổ, chạy thục mang về nhà. Từ lúc đó, hễ thấy bóng ồ Xương từ đằng xa là tôi lo khóa cổng vào núp sau bếp không dám lộ ra.

Năm tôi lên lớp đệ tam, ồ Xương hầu như lúc nào cũng ở trong trạng thái điên loạn, ồ đi long rong ngoài đường, lúc cười, lúc khóc, lúc nghêu ngao hát, tiếng ồ khàn khàn rất

lạ: õõđēm hôm qua, anh trở về, về bên sông, sông lờ mờ, mắt ngược din, dà ta chìm trong khói súng thù... õõ, hát đến đoạn: õõ... mơ ước gì thấy đôi mắt chồng... õõ, o bật khóc nức nở. Tụi con nít không thương còn đi theo hát chọc: õõ anh cùng em té xuống sông ướ cái quần ni lông õõ, rồi chỉ chỗ vừa cười nhạo báng. Đi ngang qua nhà chú Năm Say Rượu, o giờ tay bẻ một cành dâu rượ tụi con nít. Tiếng hò reo của tụi nhỏ, tiếng lè nhè chửi rủa của chú Năm Say Rượu cùng với tiếng la lối của o Xương: õõ đồ ranh mươg, tau giết đầu tụi mi õõ làm thành một âm thanh kỳ dị vang vọng cả một góc xóm. Năm khi mười họa mới thấy o tỉnh táo một chút. Ai thấy o cũng tránh. Bác Giáo bây giờ cũng già hơn. Lưng bác còng hơn. Hang cùng ngõ hẻm nào cũng thấy bác với cái khăn trùm đầu gần kín gương mặt, tay run run cầm cái gậy đi tìm con để giắt về và càng ngày công việc này lại càng khó khăn hơn.

Nhà con Thương dạo này có một anh trung uý biệt động quân , xuất thân từ trường Võ Bị Đà Lạt thuê, tên Huy, người nam. Anh Huy hay được một vị hôn thê người Huế, tên Phượng, đang học sư phạm tại Qui Nhơn vô thăm. Chị Phượng đáng người nhỏ nhắn, gương mặt bầu bầu như một con búp bê Nhật Bản, mái tóc thề đen mượt chảy trên đôi vai mảnh khảnh dễ thương. Chắc chị bị cận nặng lắm, vì tôi thấy mắt kiếng của chị rất dày. Đi học ngang qua căn phòng anh Huy ở trọ, tôi thấy chị Phượng hay lúi húi giặt đồ trong một cái thau nhôm lớn. Mái tóc mượt như giồng suối của chị che kín một bên mặt. Khi nào anh Huy không đi hành quân, anh cùng chị đi phố hay đi xi nê. Chị ngoan ngoan dịu hiền với chiếc áo dài màu tím than và cái quần trắng, bên anh hiền ngang với bộ áo hoa rình và cái mũ nâu ngạo nghễ trên gương mặt sạm nắng. Tôi thấy anh chị thật đẹp đôi. Nghe nói, chị và anh Huy sang năm sẽ làm đám cưới.

Khi tôi lên đến lớp đệ nhị, chiến trận càng ngày càng khốc liệt. Ban đêm tiếng đại bác nghe dội lại rầm rầm từ những miền quê ven tỉnh Phú Yên. Những chiếc xe bị bùng chỏ xác

chết từ mặt trận về nhiều không sao đếm xuể. Pháo kích làm cho người dân trong xóm ở trong tình trạng căng thẳng và báo động thường xuyên. Vụ pháo kích ở Ngã Năm làm cho nhiều gia đình bị chết và bị thương nặng. Rồi pháo kích lại trúng sao tháp Nhạn. Và cuối cùng những trái đạn vô tình ác độc rơi trúng nhà chú Năm Say Rượu và những căn nhà nhỏ ở xóm dưới tan hoang đổ nát. Nhà tôi cũng như mọi nhà khác phải làm hầm trú pháo kích. Hầm nhà tôi được đào ngay ở sau hè, gần cái bếp. Ba làm cái tầng cấp bằng gỗ, để dựa vào vách hầm. Trên hầm là những bao cát xanh. Dưới hầm để sẵn đèn pin, đèn cây, cơm khô, nước mắm, muối, đồ hộp... Mỗi lần nghe tiếng pháo kích, tôi run như cây sậy trong bày tay của mẹ, bà đẩy tôi xuống hầm trước, làm như thân thể của mẹ có thể che chở mảnh bom, mảnh đạn cho con. Khi mọi người đã xuống hầm rồi, mẹ mới run rẩy chun vô sau.

Nhà con Tú đã có lính độc thân mới dọn lại. Anh này là thiếu úy, cũng là sĩ quan Võ Bị Đà Lạt. Anh làm trung đội trưởng truyền tin. Trung đội này mới xây cất mới toanh, đối diện với tiểu khu. Gia đình anh trung sĩ Toàn cũng trong trung đội truyền tin này thuê một căn nhà biệt lập hẳn của ba mẹ tôi. Chị Toàn cứ theo tôi hỏi:

- Em thấy thiếu úy Huân thế nào?

Tôi biết ý chị, mắc cỡ nói:

- Em có chi mô nà.

Sau đó chị rừ rì nói chuyện gì với mẹ tôi không biết mà sau đó vài ngày, chị đem Huân lại nhà tôi giới thiệu và chúng tôi quen nhau. Ba má tôi rất thương Huân vì nói tánh chàng hiền lành dễ thương. Huân hay đến cổng trường chờ tôi tan học, với một gói bánh da lợn còn nóng hổi- Huân biết tôi ghiền ăn món bánh này, nên khi nào xuống phố Tuy Hòa, không khi nào chàng quên mua một gói cho người yêu. Thỉnh thoảng tôi thấy Huân và anh Huy nói chuyện với nhau rất tương đắc, anh Huy là khóa đàn anh của Huân. Còn những người lính khác, thấy hai anh thì đưa tay lên chào kiểu nhà binh rất kính trọng. Ngoài tôi ra, nhiều đứa bạn học cùng lớp cùng trường cũng đã trở thành đồng người yêu của línhõ. Những bản nhạc

yêu lính, nhớ lính thường là những đề tài được các nhạc sĩ đương thời ráo riết khai thác, đại loại như: *Ồ nếu em không là người yêu của lính...Ồ, Ồ anh là lính đa tình...Ồ, Ồ nếu có anh chiều nay ta sẽ lên đồi sim, anh hái hoa tím giắt lên đôi bờ tóc mềm...buồn thì mơ ước, nhưng em biết anh còn đi, vui trên bước đường thiên lý...Ồv...v...và v...v...Những bản nhạc đương thời này rất được tụi học sinh đang tập làm người lớn như chúng tôi say sưa hát trong những buổi tiệc tất niên hay những giờ văn nghệ trước khi niên học được chấm dứt. Nhiều khi chúng tôi còn được cử đi đến những chỗ hành quân tặng quà cho các anh chiến sĩ trong chiến dịch ở *Cây mùa xuânỒ*. Làm người yêu của lính văn phòng thì đỡ khổ, còn làm người yêu của lính chiến trường thì đúng như là *Ồngôi trên lửaỒ*, vì ngày anh về, anh có thể đã thành *Ồbại tướng cụt tayỒ* hay *cụt chân*. Hay anh có thể sẽ *Ồlên lon giữa hai hàng nến trongỒ*, có nhiều cô đã không muốn làm *Ồgóa phụ thơ ngâyỒ* nên âm thầm leo lên xe bông về nhà chồng trong khi anh đang lặn lội ở rừng sâu giết giặc.*

Lúc này quân đội Đồng Minh gồm có Mỹ và Đại Hàn, nhiều nhất là Mỹ đổ đến các trung tâm quân sự rất nhiều nên nảy sinh ra nhiều việc cho các người thông thạo tiếng Mỹ thành thông ông dịch viên. Cùng xóm tôi, có con Hường và xóm bên kia đường Lê Lợi có con Thúy đã thành người yêu và thành vợ của những anh thông dịch viên trẻ.

Mấy ngày nay không thấy anh Huy về thường xuyên nữa. Huân cho tôi biết có đánh lớn ở Núi Sầm, một quận lỵ nhỏ bé, khá xa thành phố Tuy Hòa. Những đoàn công voa rầm rầm chạy trên quốc lộ số 1, mang lại bao nét lo âu cho người dân thành phố. Huân nói sư đoàn của anh Huy đang đi hành quân. Tôi chép miệng tội nghiệp chị Phượng, chắc chị lo lắm. Một lần Huân đem tôi đi thăm vợ một người bạn cùng khóa, tên Thân, chị Thân rất trẻ và rất đẹp, chị lo sợ và rơm rớm nước mắt nói với tôi:

- Mỗi lần nghe tiếng súng, tiếng đại bác là lòng mình như lửa đốt. Mình chỉ cầu xin Trời Phật cho anh được bình yên trở về với mình.

Từ lúc quen Huân tôi cũng được anh giới thiệu với anh Huy và chị Phượng. Tôi cũng được biết hoàn cảnh trái ngang của anh chị. Ba mẹ chị muốn chị ứng một kỹ sư nông lâm súc, môn đăng hộ đối với gia đình chị, và chê anh Huy là sĩ quan nghèo, mồ côi cha mẹ, lại rày đây mai đó, sợ chị góa chồng sớm nhưng chị nhất quyết ứng anh. Ba mẹ chị giận hờn không muốn thấy mặt chị nên chị từ Huế vào Qui Nhơn ở nhà ông bác và đi học sư phạm và sẽ nhờ hai bác đứng chủ hôn. Tôi thăm phục tình yêu thương chân chính và sự cương quyết của chị. Chị nói:

- Anh Huy thương chị lắm, anh không muốn chị bị thiệt thòi, đã hỏi chị suy nghĩ kỹ chưa. Chị đã dứt khoát nói với anh là chỉ trừ trường hợp chị chết đi thì chị mới xa anh được mà thôi. Đáng lẽ sang năm anh chị mới làm đám cưới nhưng bây chừ vì hoàn cảnh bắt buộc...

Chị trầm ngâm:

---Anh chị sẽ làm đám cưới tháng sau, chị không cần làm đám cưới lớn, chỉ có hai bác của chị và một số bạn bè tham dự thôi, gia đình anh Huy không còn ai cả...

Huân cũng có đi dự đám cưới của anh Huy và chị Phượng. Chị Phượng chỉ chờ ra sư phạm xong là sẽ đi theo anh. Chị lo không biết có được đi dạy gần nơi anh đóng hay không. Tôi rất thương chị khi thấy mắt chị u buồn, sau làn kính cận.

Một lần ở Xương lẫn quán ở trước căn phòng của anh Huy, chị Phượng mới vào thăm anh ngày hôm qua. Tôi thấy chị Phượng đem một ly nước trà nóng và mấy cái bánh ít cho ở Xương. Lúc ấy ở tỉnh táo lắm. Ăn xong ở còn nói cảm ơn rồi mới đi. Chị Phượng nói với tôi:

- Tội nghiệp chị nỡ quá Thu hỉ. Răng chị bị tàng tàng rủa em?

Tôi nói với chị đó là bà chị họ xa của tôi và nguyên nhân làm chị cuồng trí theo những điều tôi biết. Chị Phượng cứ xuýt xoa mãi:

- Chao ôi là tội em hỉ. Chị thương O Xương rủa thê.

Buổi chiều không có giờ học, tôi cùng vài đứa bạn cùng lớp đi theo Huân thăm những quan tài vừa mới được chôn về từ chiến địa. Những chiếc quan tài buồn nằm song song bên nhau trên có những chiếc cờ ú rử bao bọc. Trong ánh sáng rung rinh của những cây nến, những bóng quan tài in trên vách trông thật âm đạm. Tiếng khóc than thê thiết của những bà mẹ, vợ con nghe đứt ruột. Buổi tối tôi đi tham dự lễ cầu siêu ở chùa. Sau buổi tụng niệm Huân và tôi đi dọc theo con đường số 6 dưới những tàn cây thông xanh cao vút. Huân bùi ngùi nói về những hy sinh cao cả của những người bạn thân. Tự nhiên tôi lại nhớ đến chị Phượng, tôi hỏi anh Thân ra sao hả anh. Huân nói anh cũng không được rõ.

Ngày hôm sau tin anh Huy đã tử trận khiến cả xóm mũi lòng. Chị Phượng cũng đã được tin. Chị khóc than đến khan cả giọng, mắt kiếng của chị cũng phải lột đi để lau giòng nước mắt tưởng như không bao giờ cạn của chị tuôn ra. Huân và một số bạn bè của anh mua trà để ướp xác anh cho thơm. Chị Phượng muốn đưa xác anh về Qui Nhơn chôn. Tôi phải nhắm mắt, quay đi để khỏi phải chứng kiến một cảnh đau lòng: chị Phượng ôm tấm hình anh Huy khóc ngất trước quan tài, bóng chị như nhảy múa trên vách qua ánh sáng của những cây nến sáng lung linh tạo nên một hình ảnh cực kỳ thê thảm và rùng rợn.

Buổi chiều cả xóm ngạc nhiên đến sững sờ khi thấy chị Phượng đang được o Xương dìu đi về căn phòng anh Huy. Hình ảnh ốm yếu và tuy đang đau khổ tột cùng nhưng vẫn không kém phần quý phái của chị Phượng thật tương phản với tấm thân ô dề, dơ bẩn của o Xương. Mà hình như chị Phượng cũng rất tin tưởng và thương yêu o Xương nên chị không màng đến dự dưng chạm với quần áo của o. Tôi bây giờ đã lớn nên cũng bớt sợ o Xương. Tôi đang định đến thăm chị Phượng, đem mấy cái bánh da lợn mà Huy mới đem lại cho tôi tối qua để chị nhắm nháp cho đỡ đói, vì biết chị có ăn uống gì đâu và cũng để an ủi chị, thì thấy o Xương đang lẳng xăng lấy khăn nhúng nước lau mặt cho chị Phượng. Đúng là một hiện tượng lạ. Vì như đã biết, từ lâu o Xương ít khi tình táo bình thường trở lại, nên bác Giáo đã nhốt o vào một căn phòng rồi khóa kỹ, chỉ mở ra cho o ăn uống mà thôi, không hiểu nguyên nhân nào o lại xổ ra rồi không hiểu tại sao o lại tình táo hẳn trở lại và đang ở nhà chị Phượng và sẵn số cho chị như một người chị hiền sẵn sóc em thơ? Chị Phượng đang ngồi dưới nền xi măng, úp mặt trên giường, tay chị đang ôm bức ảnh của anh Huy, đôi vai gầy run run như không đủ sức đỡ cái tang tóc on nghiệt đang rớt xuống đời chị. O Xương cố nâng cằm chị lên để lau mặt cho chị Phượng. Mặt o hiền từ, ánh mắt trở nên dịu đi không lộ lộ ra như thường nhật, thái độ chậm rãi từ tốn như không hề bị bệnh

điên loạn bao giờ. O đem cái khăn ướt vắt lên đầu giường rồi rót cho chị một ly nước lọc, vỗ về:

- Uống một xí nước, tui thương. Tội quá, răng cứ khóc hoài, bịnh chừ... O biết rằng không, anh Tụ tui cũng chết rồi, chết như chồng của o rứa đó.

Hàng xóm có người cảm động khóc ra tiếng. Có người dìu chị Phượng lên giường ngồi. Chị mềm nhũn như đã chết. O Xương tóc tai vẫn rối rắm, bết mồ hôi, dằng sau đuôi tóc có kẹp trể tràng bằng một cái kẹp ba lá, quần áo xộc xệch, hôi hám nhưng không ai lấy thế làm phiền vì chị Phượng như tìm an ủi rất nhiều ở o Xương. Một tay o Xương cầm tay chị vuốt ve. Hình như hai tâm hồn đau khổ đã gặp nhau và thông cảm nhau không cần lời nói. Mắt tôi cũng mờ đi qua màn lệ.

Ngày đưa linh cữu anh Huy lên máy bay, o Xương cũng có đó. Cũng như khi tại căn phòng của anh Huy, chị Phượng và o Xương không nói gì với nhau nhiều, chị Phượng khóc sụi sụi và o Xương chỉ vỗ về với một giọng khào khào nho nhỏ. Tôi lại thấy mắt mình cay sè.

Từ đó đến nay đã gần ba chục năm rồi, mỗi lần nghe nghe bản nhạc ôôTấm thể bàiôô: ôôngày mai đi nhận xác chồng, quay đi để thấy mình không là mìnhôô là tôi lại hình dung đến cảnh chị Phượng ôm bức hình anh Huy với giòng lệ chảy dài và tôi lại nhớ đến bà chị họ xa của tôi. Như một hiện tượng lạ, o Xương bớt điên đi và không còn xé quần, xé áo đi lêu rêu ngoài đường nữa.

Vài tháng sau đó, Huân được gấn lon trung úy, chàng đã mời cha mẹ từ Nha Trang ra Tuy Hòa để làm đám cưới với tôi. Mỗi lần nhắc câu chuyện thương tâm của chị Phượng và cái tình thân thiết bất ngờ của o Xương và chị, Huân đã nói với tôi:

- Tình cảm của chị Phượng và o Xương được nảy sinh một cách tự nhiên từ một sự đau khổ tột cùng và đây là một hiện tượng cảm động nhất mà anh mới được chứng kiến lần đầu tiên trong đời.

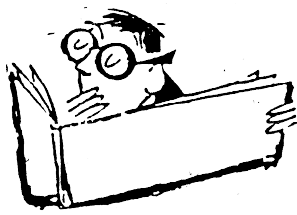
THU NGA

KIẾN THỨC TỔNG QUÁT

Dziênhong

sứu

tập



Cái xe hơi nào được chế tạo dài nhất thế giới ?

Đó là chiếc xe hiệu Cadillac, có tên là American Dream, dài 18 mét 3, chạy trên 16 bánh xe. Xe có hồ bơi, bồn tắm, Bar, máy chơi game, máy truyền hình, bếp, satellite và có... sân cho máy bay trực thăng đáp trên mui xe.

Ai là người chế tạo thang máy đầu tiên ?

Người ta đã biết đến thang máy từ thời Rom xa xưa. Ở những buổi trình diễn giác đấu (gladiator), những người võ sĩ giác đấu và những con thú rừng được lên và ra đấu trường từ những hầm bằng những thang máybằng sàng nâng có dây kéo do người.

Ở thời trung cổ, một cha xứ vùng Cremona, ông Liutprand, đã mô tả lại buổi lễ lên ngôi vua của Konstantin VII vào năm 941, vùng Byzan (tức thành phố Istanbul ngày nay). Ngai vàng của vua được nâng lên bằng thang máy..... cũng do người kéo.

Mãi cho đến Leonardo da Vinci (1452-1519), một thiên tài về hội họa và phát minh, đã để lại những bản vẽ phát họa về thang máy. Trong đó gọi là thang máy ...thì vẫn do những con bò kéo.

Thang máy đầu tiên gọi là thực sự do máy móc kéo lên thì được người Anh sáng chế ra, do hai ông Strutt và Frost, vào năm 1830 tại Derby.

Đến năm 1876, một bạn đồng nghiệp của hai ông trên là ông Turner đã dựng thang máy đầu tiên tại bưu điện chính của London, di chuyển đến từng tầng nhà như bây giờ. Hãng Siemens sản xuất ra thang máy đầu tiên vào năm 1881.

Bằng lái xe có từ khi nào ?

Sở cảnh sát tại Paris cấp bằng lái xe hơi đầu tiên trên thế giới vào ngày 1 tháng 3 năm 1893. Tại Đức thì bằng lái xe chỉ có từ năm 1909.

Thời đó muốn có bằng lái xe, người ta cũng phải thi, đặc biệt nhất là phải thi sức lực. Người thi phải là ngườikhỏe chân và.... khỏe tayvì muốn lái xe, phải quay giạt nổ máy xe và vận được tay lái.

Máy chụp hình lớn nhất, được chế tạo khi nào ?

Máy chụp ảnh lớn nhất thế giới này có tên là Mammut. Được chế tạo tại Hoa Kỳ vào năm 1900, to đến 5 mét. Thời đó, từ những phim âm bản nhỏ (Negative) người ta không thể phóng đại lớn ra được. Để có những tấm hình lớn.... người ta phải cheá tạo những máy chụp hình khổng lồ, tương xứng với nó. Máy chụp hình Mammut trên dùng để chụp một toa xe lửa hạng sang trọng, hay dùng để làm một tờ quảng cáo rộng 1,2 mét x 1,2 mét.

Máy Videorecorder được giới thiệu đầu tiên khi nào ?

Đó là năm 1956. Người sáng chế ra máy Videorecorder là ông Alexander M. Poniatoff. Ông gọi hệ thống máy đó là Ampex.

Mãi đến 7 năm sau, máy Videorecorder dùng trong gia đình mới được đài BBC nói đến trong tin tức về buổi triển lãm dành cho máy truyền tin và truyền hình.

Bia lon có từ khi nào ?

Bia lon được tung ra thị trường vào năm 1935 tại Richmond, tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ. Đây là sự sáng chế của hãng bia Krueger.

Thời đó bia lon có dạng là một cái thùng bia nhỏ.

Những sinh vật có mắt to lớn như thế nào ?

Con vật có mắt to nhất là con mực, một loại mực khổng lồ (Krake), loại này sống dưới đáy đại dương. Kể cả tua và thân mình của nó có thể dài khoảng 50m, cân nặng đến 300 kg. Mắt của nó có đường kính đến 40cm.

Ngược lại con voi, mắt chỉ có đường kính là 4cm. Trong khi mắt ngựa có đường kính là 5cm.

Mắt người chỉ có đường kính 1,6 cm, bằng mắt của loài thỏ.

Mắt của loài dơi có đường kính 1mm, trong khi mắt của loài chuột là 3mm.

Loài ong tự bảo vệ bằng mảnh lối nào ?

Chất độc trong kim chích của một loài ong màu vàng tại amerika thì không độc hại cho lắm. Khi bò taán công, ong cho ra một chất có mùi đặc biệt. Chính mùi này khiến đàn ong lính bay đến châm chích kẻ thù. Chất độc của ong lính này mới nguy hiểm, độc gấp mấy lần so với loại trước.

Con nhện giăng màng nhện như thế nào khi khoảng cách quá rộng ?

Ở một số vùng trên thế giới, đặc biệt ở nơi thung lũng, có những màng nhện khổng lồ, giăng qua thung lũng đến cả 100 mét. Với kỹ thuật giăng màng nhện của các loại nhện gần như giống nhau. Làm sao giăng được màng nhện khổng lồ như vậy, khi khoảng cách quá xa. Đây là mảnh lối của loài nhện.

Buổi sáng sớm, con nhện chọn cành cây và leo lên đầu cành cây ngoài nhất, nơi có gió mạnh nhất. Sau đó thả giây tơ biệt kích đong đưa bay xuống. Nhờ có gió thung

lũng thổi mạnh, nhện nhả dây tơ dài ra cho đến khi nào bay theo gió và bám dính vào tường đá thung lũng đối diện, như vậy xong một dây chính. Sau đó nhện đi dây tử thần ra nơi giữa dây, lại thả tơ đu xuống, rồi bay theo gió ... và bám vào một trong hai thành đá đối diện... và thành lập dây phụ thứ nhất cứ như thế làm đến những giây phụ khác.

Cuối cùng nhện giăng màng, đi từ trung tâm của màng nhện đi ra ngoài theo hình dạng tròn ốc.

Loài nhện trong vườn phải mất 30 phút để làm một cái màng nhện có đường kính 30 cm.

Tại sao mắt mèo chiếu sáng trong đêm tối ?

Ở mặt trong cùng của mắt loài mèo, được cấu tạo bằng những lớp tế bào cực nhỏ phản chiếu ánh sáng. Khi có ánh sáng đèn pin, hay đèn xe hơi. Mắt mèo.... trong như cháy sáng lên.

Chính nhờ lớp tế bào này, nhận ánh sáng, phản chiếu và khuếch đại mạnh lên nên trong đêm mắt mèo nhìn rõ hơn mắt của loài người.

Con lạc đà (Camel) uống bao nhiêu nước ?

Con lạc đà khi khát nước thì có thể uống đến 120 lít nước trong mười phút. Số nước này không dự trữ ở phần lưng gù của lạc đà mà là dự trữ ở trong các tế bào của cả cơ thể con lạc đà.

Phần lưng gù chỉ là nơi dự trữ phần chất béo.

Nước thì được dự trữ ở các tế bào của cơ thể, nhất là ở phần hồng huyết cầu. Khi uống nước, các hồng huyết cầu phồng to ra đến 240 lần so với kích thước nguyên thủy của nó..và để chứa nước.

Quốc gia nhỏ nhất trên thế giới là nước nào□?

Ở Rom, nhưng không phải là Vatican.

Quốc gia này được cai trị bởi những người kỵ sĩ thuộc dòng tộc Malteser. Dòng tộc Malteser được thành lập do

những người kỵ sĩ trong đoàn quân viễn chinh thập tự quân khi đánh chiếm Jerusalem vào năm 1100, sau đó ở lưu lại sống ở đảo Zypern, Rhodos và Maltar.

Từ năm 1834 họ lập thủ đô ở Rom. Lãnh thổ của quốc gia này rộng 6000 thước vuông, có bảng số xe riêng, tem riêng, và đồng tiền riêng.

Họ có liên hệ ngoại giao với 50 nước trên thế giới.

Ai là người đeo nịt vú ... đầu tiên trên thế giới ?

Đó là người phụ nữ Hoa Kỳ, tên là Mary Phelps Jacob. Bởi vì bà ta không ưa những cái yếm ngực (korsett) phải thắt dây thật chặt sau lưng, nên bà ta lựa lọc lấy hai miếng khăn tay và một dải dây mỏng kết lại để làm cái nịt vú.

Bà ta mặc cái đồ nghề quái đản ... này lần đầu tiên trong một buổi họp hội tại New York vào năm 1914. Một người chủ của một hãng sản xuất nịt ngực đã để ý ... vật kỳ quái này ... và mua lại bản quyền ... từ bà Mary với giá là15.000 đô la.

Ai là người chế ra Mayonnaise ?

Vào năm 1756, trong một buổi tiệc hội mừng kỷ niệm thắng trận chiếm lại thành phố Mahon, một cửa khẩu chính của vùng Balcare thuộc đảo Menorca. Một người phụ bếp gốc Pháp đã lấy trứng gà đánh nổi lên với dầu ăn. Ông ta đặt tên cho món này gọi làmahonnaise.

Một điều mà ông ta không biết là ông đã làm cái tên này trở thành một cái tên bất tử. Bởi vì cái tên này là tên của một vị tướng, có tên là Mago, thuộc vùng Karthago. Em của vị tướng lừng danh Hannibal.

Mago chính là người thành lập ra thành phố Balcare cách nay 2200 năm.

Vị nữ anh hùng vùng Orleans bị thất bại như thế nào□?

Vị nữ anh hùng vùng Orleans, được xem là vị nữ anh hùng duy nhất của Pháp, Jeanne d' Arc (1410-1431). Vốn là

một người thôn nữ nghe tiếng gọi của thiên thần, nhận nhiệm vụ giải phóng nước Pháp ra khỏi bàn tay Anh Quốc. Cô ta được nổi danh qua truyền thuyết như sau□:

Qua tiếng nói trong giấc ngủ trước bàn thờ của nữ thánh Katharina, cô Johanna ta tìm kiếm được một thanh kiếm để cô ta chiến đấu. Với thanh kiếm này cô ta thấy có những phép thuật linh ứng. Cô ta thắng những trận chiến khi đem theo thanh kiếm này.

Cho đến ngày 8 tháng 9 năm 1429 khi bao vây Paris, cô ta đã giận dữ vì một cô gái điếm đi theo đoàn quân. Và Jeanne d'Arc đã dùng thanh kiếm này giết cô gái kia.... thanh kiếm bị gãy đôi.

Từ lúc đó những sự may mắn của Jeanne d'arc bị mất, trận chiến sau bị thất bại, và bị vua Karl VII của Pháp bán đứng và giao cho quân Anh để giải hòa.

Johanna bị đem ra giáo đing xử tội.... với tội phù thủy, tà đạo và sau đó chết trên dàn hỏa tại Rouen ngày 30 tháng 5 năm 1431.

Mãi đến năm 1920 mới được Vatikan phong làm thánh nữ, dưới thời giáo hoàng Benedikt XV.

Đối với nước Pháp, Jeanne d'Arc trở thành thần bảo hộ nước pháp.

Vì sao người ta diễn tả bằng dấu hiệu củangón tay cái ?

Trong thời La Mã của Rom khi xưa, ở nơi đấu trường của các võ sĩ giác đấu sau cuộc đấu đẫm máu và kinh hoàng. Khán giả đưa ra quyết định bằng dấu hiệu của ngón tay cái dành cho kẻ thua cuộc.

Ngón tay cái đưa lên là dấu hiệu cho phép được sống ...dành cho kẻ thua trận, và nếu đưa xuống có nghĩa là phải chết.

Đến ngày hôm nay, dấu hiệu ngón tay cái đưa lên vẫn còn ... biểu tượng cho một ... ý tốt về sự việc.

Nguyên thủy của quan niệm này đến từ sự dị đoan tối cổ khi xưa....khi mà ngón tay cái bị các ngón tay khác cuộn

lại nằm phía trong ... thì có giá trị như là bị ma quỷ ám không thể tổng trực ra được.

Tại sao người lính khi chào phải tựa ngón tay vào vành nón ?

Trong thời trung cổ những người lính bảo vệ khuôn mặt bằng mũ lưỡi trai. Khi hai người kỵ sĩ sắp đấu với nhau, họ đẩy cái lá kim loại che mặt lên để xem người đấu kia là bạn hay thù.

Từ hành động này, sau này phát triển ra cách chào đón giữa những người lính với nhau, khi đội mũ lưỡi trai, thì ngón tay tựa vào vành mũ.

Tại sao tham dự tang gia tại âu châu mặc áo đen ?

Tại âu châu người ta cho rằng ở ngày chia buồn người chết, người tham dự ngày đó mặc quần áo đen hay khoác khăn choàng đen là để ngăn chặn vong hồn người đã chết nhận ra hay theo đuổi hay bám họ.... ngoài ra để cho thân nhân người đã mất không bị quấy nhiễu bởi vong hồn....để họ yên lặng.

Ở Thổ Nhĩ Kỳ thì dùng màu tím, China thì dùng màu trắng, ở Miến Điện thì người ta dùng màu vàng.

Tại sao trẻ em mặc màu xanh và màu đỏ ?

Ở Âu châu, theo truyền thống thì trẻ nhỏ, em bé trai thì mặc quần áo màu xanh, còn gái thì mặc quần áo màu hồng. Tại sao như vậy

Đi từ thói quen khi xưa trong thời kỳ sơ khai của thiên chúa giáo, người ta quan niệm rằng màu xanh là màu của trời, như thế quỷ satan sẽ sợ em bé trai khi đứa bé mặc quần áo màu xanh.

Còn em bé gái, thì ngược lại, bị xem giá trị ít hơn con trai, nên không cần thiết để bảo vệ. Nhưng mà để phân biệt giữa em bé trai và em bé gái, người dân dùng màu hồng dành cho em bé gái.

Tại sao người Âu Châu sợ ngày thứ sáu 13 ?

Khi chúa Jesus Christus cùng 12 đệ tử của ông ngồi ăn buổi cơm chiều lần cuối cùng, thì có tất cả 13 người, trong đó có kẻ bán Chúa là Judas.

Trong ngày kế đến, thứ sáu, chúa Jesus bị đóng đinh trên thập tự giá. Từ đó con số 13 là con số mà người Âu châu cho rằng bất thường, đặc biệt nhất nếu nó đi kèm với ngày thứ sáu. Dù tin như vậy, cho đến nay cũng chưa có ai dẫn chứng được trong lịch sử là ngày thứ sáu 13 là ngày xấu cả....

Tuy vậy cũng có một số bệnh viện cũng tránh số phòng 13, hay số giường số 13, hay ngay cả số xe Ô nếu cộng lại số 13 ... thì chẳng ai muốn nằm hay có cả.

Tại sao chim cú tiêu biểu cho sự sáng suốt ?

Ở người Hi Lạp thì con chim cú là con vật linh thiêng của nữ thần Athena. Athena là thần của sự thông minh, sáng suốt, nghệ thuật và hiểu biết.

Con chim cú và thần Athena được khắc trên đồng tiền của Hi Lạp từ thời kỳ Solons. Solon (640 - 560 trước tây lịch) là một nhà thi sĩ và cũng là người cai trị nổi tiếng của Hi Lạp.

Lời nói cuối của Galilei như thế nào ?

Galilei (Galileo) (1564-1642) của Ý, là một nhà khoa học vật lý, toán học, triết học lẫn thiên văn học.

Cùng với Johannes Kepler , ông đã đưa ra cái nhìn về vũ trụ trái ngược với quan điểm của tòa thánh Vatican. Theo ông thì trái đất tự quay quanh nó, và trái đất quay chung quanh mặt trời giống như những hành tinh khác trong thái dương hệ. Ngược với quan điểm : trái đất là trung tâm của vũ trụ, và là mặt phẳng. Năm 1612 ông ra sách nói về quan điểm khoa học của ông về vũ trụ và bị kết án là tà đạo vào năm 1613 tại thành phố Pisa.

Năm 1633 ông bị đưa ra giáo đĩnh, bị ép phải ký văn bản phản bác lại quan điểm (trái đất quay chung quanh mặt trời) của chính ông.... nếu không sẽ bị tù chung thân. Ông phải nhượng bộ trước việc trên.

Cuốn sách của Galileo đã mở đường cho Newton sau này, khi Newton ra sách chứng minh được định luật hấp dẫn vũ trụ dựa theo sự làm việc của Kepler và Galileo.

SINH HOẠT VÕ BỊ



Buổi Thăm Viếng Tại Nhà Quàng Murphy

Hài Cốt của Phi Hành Đoàn Trực Thăng Không Quân Việt Nam Cộng Hoà đã được mang về và đặt tại Nhà quàng Murphy thuộc Quận hạt Arlington, Virginia. Từ sau bản tin do một một Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Khoá 16 VBDalat phóng lên mạng lưới đã được các báo chí Việt Ngữ khắp các nơi trích đăng phổ biến rộng rãi trong Cộng Đồng Người Việt.

Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan trường Võ Bị Đalat và Tổng Hội Không Quân đã lên tiếng kêu gọi sự tích cực tham gia đông đảo của các Cựu Sinh viên Trường Võ Bị Đalat và các Chiến hữu Không Quân vùng Hoa Thịnh Đốn và phụ cận.

Vào buổi viếng thăm và an táng hài cốt của Phi Hành Đoàn Trực Thăng của Không Quân VNCH tử trận, trong chuyến bay bí mật đổ quân cho Lực Lượng Đặc Biệt Hoa Kỳ ở biên giới Việt Lào vào năm 1965. Phi hành đoàn gồm có Trung Úy Phan Thế Long, Trung Úy Nguyễn Bảo Tùng và Trung Sĩ Bùi Văn Lành.

Trung Úy Tùng nguyên xuất thân từ Khoá 16 Trường Võ Bị Quốc Gia Dalat.

Tin “ mất tích ” của Trung Úy Tùng được báo cho gia đình, trong khi bà quả phụ Đang mang thai đứa con thứ nhì và tay dắt đứa con nhỏ đầu lòng.

Trung Úy Long, xuất thân từ trường Không Quân Pháp tại Marakech, Maroco và tu nghiệp phi hành trực thăng tại Hoa Kỳ năm 1963.

Trung Úy Long để lại vợ và sáu con sau ngày tử trận. Người con lúc còn mới 4 tuổi nhận tin Cha “ mất tích ” đã thay mặt cho gia quyến lên ngõ vài lời từ tiếng lòng đã khiến cho khách viếng không cầm được nước mắt. Bà Quả Phụ Phan Thế Long đã qua đời năm 1984 tại Hoa Kỳ.

Tin giờ chót cho biết, theo yêu cầu của thân quyến, phía Hoa Kỳ đã chấp thuận phủ Ba lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ trên quan tài của Ba Chiến Binh Quân Lực VNCH.

Đông đảo các Cựu Quân Nhân VNCH mặc quân phục của các Quân binh Chủng và áo bay của Không Quân đã tập trung đến từ trước 7 giờ tối ngày 25 tháng 6-03.

Tổng Hội Cựu SVSQ trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam do Cựu Sinh Viên Sĩ Quan khoá 12 Lâm Duy Tiên Đại Diện đã đặt vòng hoa tưởng niệm cho Cố CSVSQ / K. 16 Nguyễn Bảo Tùng, Hoa tiêu Trực Thăng của Phi Hành Đoàn.

Tổng Hội Không Quân đã chuẩn bị Ba lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ để phủ lên quan tài các Chiến Hữu đã Vị Quốc Vong Thân cùng Vòng Hoa Phúng Điếu.

Các Cựu Quân Nhân và Phi Công trong chiến phục bay màu xám đã trang nghiêm và đầy thương cảm nối bước nhau tiến lên đưa tay chào kính bày tỏ lòng ngưỡng mộ và tiếc thương ba vị Anh Hùng Hào Kiệt của đất nước đã nằm xuống 38 năm về trước.

Bà Quả phụ của Cố Trung Úy Nguyễn Bảo Tùng vẫn một dạ thờ chồng nuôi con đến trưởng thành, dù bà còn rất trẻ và đã di tản qua Mỹ định cư ở vùng Chicago từ sau ngày Việt Cộng cưỡng chiếm miền Nam ngày 30 tháng Tư năm 1975.

Lễ An Táng Tại Nghĩa Trang Quốc Gia ARLINGTON Hoa Kỳ.

Từ sáng ngày 26 tháng 6 năm 2003, các Hội Đoàn trong tổ chức Liên Hội Cựu Chiến Sĩ Quốc Gia Vùng Hoa Thịnh Đốn và Phụ cận đã thu xếp nghỉ việc và tập trung ở Trung Tâm Thương Mại EDEN thành phố Falls Church, Virginia là điểm xuất phát.

Nổi bật nhất là các màu sắc các chiến phục của các Quân Binh Chung và những lá quốc kỳ Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ.

Do vấn đề nghi lễ ngoại giao, lá Quốc Kỳ VNCH và Quân Kỳ của Không quân và Trường VBQGVN đã được cuộn lại để che mắt lúc vào cổng lãnh địa Nghĩa Trang ARLINGTON.

Khi bước qua cổng vô trong Nghĩa trang Arlington, Quốc và Quân Kỳ của Quân lực VNCH đã được mở ra tung bay ngay trước lúc cử hành lễ an táng trước các ống kính của Báo Chí và Truyền hình.

Giữa hàng hàng lớp lớp Thập Tự Giá đánh dấu mộ Tử sĩ nằm trên những ngọn đồi cỏ xanh nhấp nhô nối tiếp ở phía Nam bờ sông Potomac, bên bờ Thủ Đô Hoa Kỳ là Ba nắm Mộ của Ba Chiến Sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà đã xả thân trong cuộc chiến Việt Nam chung vai sát cánh với quân đội Hoa Kỳ. Cựu Chiến Binh HOA KỲ trong chiến trận Việt Nam đã được phục hồi danh dự với Đài Tưởng Niệm bằng Đá Đen hình Chữ V ngay tại Trung Tâm Du Lịch của Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, với rất nhiều người viếng thăm hiện nay.

Bên cạnh đó, sau ngày Miền Nam sụp đổ vào năm 1975, hơn 1 triệu Chiến binh VNCH đã bị bỏ rơi và chìm đi trong quên lãng, dù rằng đã phải gánh chịu những tổn thất lớn lao với hơn 300 ngàn tử vong và cả triệu người lính mang thương tật.

Ngày hôm nay, buổi lễ an táng này, sẽ nhắc nhở dư luận công chúng Hoa Kỳ về một đội quân một thời hùng mạnh, kiên cường chiến đấu với Cộng Sản trước ngày Hoa Kỳ đổ quân vào Nam Việt Nam và vẫn tiếp tục cuộc chiến đầy cam go sau ngày Đồng Minh rũ áo ra đi.

Hậu quả cho đến ngày nay, một nước Việt nam dưới chế độ Cộng Sản Độc tài, không có Nhân Quyền, nghèo nàn và lạc hậu, được xếp hạng cuối bảng

những nước Ngheo` và Lạc Hậu do Liên Hiệp Quốc sắp hạng.

Cái chết liệt oanh của Ba chiến sĩ VNCH đã đền nợ nước từ năm 65 đến nay là một chứng tích hiển nhiên trước công luận của Hoa Kỳ để phục hồi Danh Dự cho Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, dù rằng đã muộn màng.

Mọi người, mọi giới, già cũng như trẻ trong Cộng Đồng Người Việt hiện diện đều mủi lòng và bàng hoàng tưởng nhớ đến cả trăm ngàn chiến sĩ của Miền Nam Tự Do đã ngã xuống không có nơi yên nghỉ cho lý tưởng Chống Cộng bảo vệ đất nước.

Có người đã không cầm được nước mắt khi nghe tiếng kèn truy điệu vang vọng lên giữa khung cảnh hoành tráng và đầy trang nghiêm của Lễ An Táng theo nghi thức của Quân Lực Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ.

Buổi lễ được kết thúc sau khi Đại Diện của Quân Đội Hoa Kỳ đã trao tận tay thân quyến của Chiến Sĩ quá cố lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ đã được gấp xếp lại. Tổng Hội Không Quân VNCH đã đề cử người nhận Lá cờ thay cho gia quyến của Trung Sĩ Bùi Văn Lành vắng mặt.

Buổi lễ an táng này sẽ đánh dấu một chuyển biến mới trong cuộc đấu tranh của Người Việt Tự Do khắp nơi trên Thế giới.



HINH CSVSQTUNG VA DAM TANG





Hình ảnh Sinh hoạt Hội Võ Bị Úc Châu

Trao đổi tin tức thông tin

Qua cơ quan truyền thông của Tổng Hội, Hội CSVSQ/ TVBQGVN & Gia Đình Tiểu Bang Victoria Úc Châu (Hội Võ Bị Vic.) chúng tôi xin được trao đổi tin tức sinh hoạt với các Hội bạn và thay lời báo cáo đến Tổng Hội (Mỹ Châu) và Liên Hội (Úc Châu)

Cập nhật tổ chức:

Thông báo (attached) của Hội chúng tôi gói ghém phần nào quan niệm về tổ chức, điều hành, sinh hoạt và phương hướng của một Hội Võ Bị địa phương nhằm phù hợp với giai đoạn hiện tại, cùng thích nghi với hoàn cảnh riêng của địa phương.

Về hình thức, ý niệm dân chủ, mở rộng vòng tay, tạo sự nối tiếp về sau được thể hiện qua Ban Chấp Hành với sự có mặt của các chị và các cháu thực sự tham gia tích cực đóng góp vào mọi công tác chung. Quan điểm tư vấn được dân chủ hoá qua mọi ý kiến phê bình đối lập, ghi nhận ngay qua họp mặt, điện thoại, internet, nên xét thấy không cần thiết phải có thêm một ban cố vấn.

Về nội dung, lấy chung quyết của đại đa số thành viên (CSVSQ và gia đình), nhắm đến những triển vọng tương lai sau:

1. Sinh hoạt Hội phải cập khởi sắc vui tươi, lành mạnh với sự tham dự đồng vui của các anh các chị và các cháu trong tinh thần gia đình thân yêu tương kính nhau.
2. Sự có mặt của các chị trong BCH để đẩy mạnh vai trò phụ nữ trong nội bộ và ra ngoài cộng đồng, không phụ thuộc như trước.

3. Các cháu tham dự vào BCH để tập sự làm người lãnh đạo, nhận nhiệm vụ nối tiếp trao tay trong danh nghĩa tinh thần truyền thống Võ Bị.

Các sinh hoạt địa phương:

1. Sinh hoạt nội bộ: các buổi họp mặt mừng Tân niên 2003; họp mặt bầu tân BCH; họp tân BCH, hội thảo và quay phim Video Lưu Niệm Hội Võ Bị Vic, mừng lễ ra mắt con anh Nguyễn Văn Răng CSVSQ/k25 (Nam Úc) tổ chức tại Melbourne... ..
2. Sinh hoạt cộng đồng: tham dự Lễ Giỗ Tổ Hùng Vương, tham gia ngày Anzac Day (Australia Day)

Thực hiện và dự trù công tác chung:

- Video Lưu Niệm tập 1 (tổng quát) và tập 2 (mỗi gia đình)
- Chuẩn bị ngày Gặp mặt làm quen cho các cháu thanh thiếu niên.
- Nghiên cứu mở vobivicgroup và website Hội Võ Bị. Victoria-Australia. Chương trình gây quỹ: garage sale, gian hàng hội chợ.

Chúng tôi cũng xin cảm ơn đến các anh chị em và các cháu từ các tiểu bang Queensland (Brisbane), New South Wales (Sydney), South Australia(Adelaide) và Western Australia (Perth), cùng đến chung với gia đình Võ Bị Vic. Trong những dịp họp mặt Tân Niên 2003, họp mặt ngày 20-4-03, tham quan xưởng phim quay tại nhà.

Chúng tôi xin gửi kèm hình ảnh lưu niệm sinh hoạt để trao đổi cập nhật các Hội Võ Bị của chúng ta.

Thay mặt ,

Trần Cẩm Tường CSVSQ/K19
HT/HB Vic./Australia

Thông báo

Hội Võ Bị (Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan/Tướng Võ Bị Quốc Gia Việt Nam và gia đình) Tiểu Bang/Victoria/ Úc Châu trân trọng thông báo:

- Đã theo kịp đã tổ chức mỗi của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN/Hải ngoại nhằm kết hợp dân nhữ trong đại gia đình Võ Bị và tạo truyền thống tiếp nối dẫn thế hệ trẻ qua đoàn thành thiếu niên Đa hiệu.
- Theo đề nghị, và nguyện vọng của đại đa số thành viên trong buổi họp mặt ngày 19-4-03 và buổi họp ngày 2-5-05 một Tân Ban Chấp Hành được bầu ra để điều hành nhằm đáp ứng nhu cầu sinh hoạt Hội tại địa phương.


Thành phần Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2003-2005

Hội trưởng: Trần Cẩm Tường CSVSQ/K19
Phụ tá đặc trách TTNDH: Vũ Văn Chương CSVSQ/K28
Phó Hội trưởng: Nguyễn Văn Các CSVSQ/K23
Ủy viên Xã hội & Giao tế: Bà Quách Văn Thành /K17B
Ủy viên Phụ nữ & Nội vụ: Bà Trịnh Quang Tuyến /K15B
Ủy viên Truyền thông báo chí: Trịnh Mai Lan /K16C
Ủy viên TTNDH: Đinh Quốc Tuấn /16C
Thư ký & Thủ quỹ: Nguyễn Quốc Khánh CSVSQ /K28
Trưởng ban tổ chức: Huỳnh Thanh Trì CSVSQ /K29
Phát ngôn viên: Trần Như Dý CSVSQ/K23

Địa chỉ liên lạc :

Hộp thư: Hội Võ Bị Victoria
P.O.Box 781
Noble Park 3174
Điện thoại: (03) 9884 0091 to
(03) 9711 5984
Email: tct19au@yahoo.com.au

Trân trọng,
Trần Cẩm Tường



Hội trưởng

Nội nhận: Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN/Hải ngoại (Mỹ Châu) " để kính tưởng trình "
Liên Hội CSVSQ/TVBQGVN/ two Úc Châu " để kính tưởng trình "
Cộng Đồng Người Việt Tự Do Úc Châu/Victoria " để kính thông báo "
Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH Úc Châu/Victoria " để kính thông báo "
Các cơ quan truyền thông báo chí Úc Châu/Victoria " để kính nhờ phổ biến "



TH/CSVSQ/TVBQGVN

BDD/K18/NK02-04

Số: 001/VT

Văn Thư

Tham Chiếu:

- ❑ *Các Văn Thư/TH về việc yểm trợ tài chánh hàng năm cho TH và TĐTTN/Đa Hiệu*
- ❑ *Thư Mời tham dự Đại Hội của LH/CSVSQ/TVBQGVN Âu Châu tổ chức tại Paris từ ngày 21 đến 24-7-2003.*

Trích Yếu: V/V Yểm trợ sinh hoạt của Tổng Hội và các cơ cấu thuộc Tổng Hội

Thi hành các văn thư dẫn thượng và để yểm trợ các hoạt động của Tổng Hội và các cơ cấu trực thuộc Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN trong đường hướng phát huy Truyền Thống Võ Bị,

Ban Đại Diện Khoá 18 xin thông báo cùng Tổng Hội số ngân khoản được chuẩn chi và sẽ gửi đến các cơ cấu sau đây:

1. BCH/Tổng Hội \$100.00 US
2. TĐ/TTN Đa Hiệu \$100.00 US
3. Đại Hội 2003/LH Âu Châu \$ 50.00 US

Kính chúc Tổng Hội được thành công trong trọng trách mà Đại Hội 13 đã đề ra và trong các công tác hữu ích mà Tổng Hội phát động để phục vụ tập thể Võ Bị.

Trân trọng

TM. BDD/K18/NK02-04

CSVSQ Nguyễn Văn Ấn, Đại Diện

Nơi Nhận:

- BCH/TH “Để kính tường và phổ biến”
- TĐ/TTN Đa Hiệu “Để thông báo và chúc thành công”
- BCH/LH Âu Châu “Để thông báo và chúc Đại Hội thành công”
- CSVSQ/K18 Trần Toán, Thủ Quỹ “Để xuất quỹ và gửi chi phiếu đến các nơi liên hệ”
- Hồ sơ/Lưu



*1 nông Báo Hợp Khóa 20 năm 2003
Kỷ niệm 40 năm nhập học TVBQGVN.
(Ngày 29 tháng 11 năm 2003)*

*Ban Đại Diện Khóa 20 trân trọng thông báo cùng
Toàn thể Cựu SVSQ. Khóa Nguyễn công Trứ và Gia
Đình. Ngày họp Khóa năm 2003 sẽ Được Tổ chức tại
Orange County Nam California vào ngày 29 tháng
11 nhân dịp lễ Tạ Ơn, Hoa Kỳ.*

Chương trình tổng quát như sau:

- 1- Hội thảo và bầu Đại Diện Khóa (2003-2005).
10:00 giờ sáng đến 4:00 giờ chiều (29/11)*
- 2- Dạ tiệc , Mừng tuổi các Cựu 60 và Văn nghệ
Khai mạc 6:00 giờ tối cùng ngày.*

Thư Mời sẽ do Ban Tổ chức Nam Cali gửi đến các

bạn

*Sau. Mọi chi tiết đưa đón, cư trú hay yểm trợ xin liên
Lạc với các bạn sau đây:*

*-Trần văn Quỳnh (714) 537-7114
-Nguyễn hữu Thọ (714) 636-1104
-Nguyễn thanh Đức (408) 262-9344, email
add.*

DELPHICNORY@AOL.COM

Chào tự thắng.

Cựu SVSQ. Nguyễn thanh Đức

Đại Diện Khóa

Milpitas, CA. Ngày 07 tháng 06 năm 2003.